

عنوان مقاله:

بررسی مفهوم نظری وطن و شکل گیری شاعرانه ی آن در شعر بهار

محل انتشار:

همایش ملی ملک الشعراء بهار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

الناز مهاجرکوهستانی - دانش آموخته ی رشته راهنمایی و مشاوره دانشگاه فرهنگیان

محدثه مباشری - دانش آموخته ی رشته راهنمایی و مشاوره دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

پیوند ادبیات و اجتماع منشا شکل گیری مضامین اجتماعی در حیطه شعر است. شعر مشروطه به سبب تعهد به واقعیت‌های اجتماعی بیش از پیش بازتاب مقتضیات زمان بوده تا آنجا که رسالت شعر در این دوره بیداری مردم و بیان حقایق اجتماعی و سیاسی است. وطن همواره به عنوان یکی از مهمترین درون مایه های شعری شاعران آزاده مطرح بوده است؛ مخصوصا در برهه ای که دشمنی خارجی بر آن مسلط شده یا قصد تصرف آن را داشته است. ملک الشعراء بهار نیز از جمله شاعران و سیاستمداران مشروطه است که با دیدگاهی خاص به مشروطه و مسائل مربوط به آن پرداخته و دیوان او بازتاب عناصر روشنفکرانه ی آن دوره است. در حقیقت بهار توانسته بخشی از قابلیت های موجود در شعر که شامل برداشت خاص شاعر از وقایع جامعه و شیوه ی القای دوباره ی آن به مردم است را نشان دهد. وی با شعر اجتماعی و انتقادی خود چشم اندازش را نسبت به وطنش ابراز داشته است. اگرچه حضور و حکومت وطن بر شعر بهار به عنوان حقیقتی انکار ناپذیر پذیرفته شده ، اما تاکنون هیچگونه پژوهش ژرف و همه جانبه ای که مفهوم مزبور را چه از جنبه ی نظری و چه از جنبه ی بیان شاعرانه ی آن مورد بررسی قرار داده باشد، بر دیوان این شاعر انجام نگرفته است . برخورد بیشتر پژوهشگران با این مفهوم برخوردی کلی گرا و بدون وارد شدن در جنبه های نظری و بنیادی و یا نمودن دقایق و باریک فهمی های شاعرانه بوده است. در این مقاله برآنیم تا به بررسی مفهوم نظری وطن و شکل گیری شاعرانه ی آن در شعر بهار بپردازیم.

کلمات کلیدی:

ایران، وطن، ملک الشعراء بهار، شعر، مشروطه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/868156>

